

ΜΗΧΑΛΝΕΖΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΘΓΗΤΗΣ

Ο ΦΩΤΙΑΔΗΣ ΠΑΣΣΑΣ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Χανία, 16 Σεπτεμβρίου.

Ἡ Ἐφημερίς χαρακτηρίζεται αὐλική, νομίζω, αὐτόθι; Ὡς τοιαύτη ἀποφασίσασα νὰ γνωρισθῆ καὶ ἐν Κρήτῃ ἐξελέξατο τὴν διὰ τῆς αὐλῆς μας ὁδὸν καὶ εὔρεν ἐν αὐτῇ ἕνα, ὅστις τῇ πέμπει ἀλληλογραφίας περὶ τῶν κρητικῶν, λέγει, πραγμάτων. Μὴ σὰς φανῆ παράξενον ἔχομεν καὶ ἡμεῖς αὐτὴν ἐδῶ, μικροσκοπικὴν εἶνε ἀληθῆς, ἀλλὰ τελείαν εἰς τὸ εἶδος τῆς ἐν ὅλῃ τῆς τῆς μικροσκοπικότητι. Θὰ συναντήσης ἐν αὐτῇ τὴν φιλαργυρίαν θαυμασίως συνδυαζομένην μετ' τὴν βλακειάν, τὴν ραδιουργίαν παρακαθημένην τῇ ἀδελφῇ αὐτῆς πονηρίᾳ, τὴν ὑπουλον κολακείαν καὶ τὴν δολίαν χαμέρπειαν τερατωδῶς συναγελαζομένην ἐν τοῖς αὐτοῖς θαλάμοις, ἐν τῇ αὐτῇ καρδίᾳ, μετ' τὸν ἡλίθιον κόμπον καὶ τὸν ἀλαζόνα δεσποτισμὸν. Ἀπασαὶ αἱ αὐλικαὶ ἀρεταὶ—καὶ ποῦ νὰ τὰς ἀπαριθμῆσῃ τις ὅλας—ἔχουσι τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν μέσα εἰς τὰ μέγαρα τοῦ Διοικητοῦ μας.

Ἄνθρωποι δὲ νομίζω οἱ ὅποιοι προσηκόνονται εὐσεβῶς, καὶ μετ' εὐλαθείας ἀποκαλύπτονται, καὶ προσκλίνουσι μετὰ σεῶσμου ἐνώπιον ἀτόμων ἐχόντων τὰς ἀνωτέρω ἀρετάς, διὰ μόνον τὸν λόγον, ὅτι εἰσὶ πασσαδες καὶ πασσαδόπουλα, διὰ πᾶν ἄλλο εἰσὶ κατάλληλοι παρὰ νὰ ἐπιδεικνύωνται μετ' τὸν κάλαμον τοῦ δημοσιογράφου ἀνά χεῖρας. Καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τούτους ἀνήκει ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς Ἐφημερίδος.

Μὰ τί λοιπὸν πρέπει νὰ φρονώμεν ἡμεῖς περὶ τῆς ἐλληνικῆς δημοσιογραφίας, ὅταν βλέπωμεν τὰ σοβαρώτερα λεγόμενα ὄργανα αὐτῆς, ἅτινα καθ' ἑκάστην μετ' ὕψους δόκτορος ὡς ἀπὸ καθέδρας ὑψηλῆς διδάσκουσι ἐλεύθερον καὶ δοῦλον ἐλληνισμὸν τὰ καθήκοντά του, νὰ φιλοξενώσι δημοσιεύματα, τὰ ὅποια ἀνυπολογίστως ἠδύναντο νὰ βλάψωσι τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα ἐν δούλῃ ἐπαρχίᾳ, ἐὰν ἀνεγινώσκοντο καὶ ἐλαμβάνοντο ὑπ' ὄψει. Διότι εὐτυχῶς ἡμεῖς οἱ τινας ἐκ πικρᾶς πενταετοῦς πείρας ἐδοκιμάσαμεν τὸν Διοικητὴν μας, δὲν περιμένομεν νὰ μάθωμεν τὴν ποιότητά του ἀπὸ ἐκθέσεις ἀνταποκριτῶν ὑπόπτου καὶ σκοτεινοῦ παρελθόντος. Τὸν ἐγευθήμεν, τὸν ἐχορτάσαμεν, δυστυχῶς δὲ ὁ κακῶςτροπος στόμαχός μας δὲν θὰ δυνηθῆ νὰ τὸν χωνεύσῃ ἐπὶ πλέον. Καὶ ἂν θελήσουν νὰ μᾶς τὸν φορτώσουν ἐκ νέου, φοβούμαι μήπως τὸν . . . ξεράσωμεν.

Ἄπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεώς του ὁ

κ. Φωτιάδης ἐσκέφθη καθ' ἑαυτὸν : Ἄφοῦ ἐγὼ μετ' τὰ χρήματα γίνομαι ὅ,τι δῆποτε, καὶ μετ' κάμνει τις ὅ,τι θέλει, πόσον περισσότερο θὰ κάμω ἐγὼ ὅ,τι θέλω αὐτοὺς τοὺς ἀθλίους τοὺς ὁποίους μοὶ ἔδωκαν νὰ διοικήσω; » Ἄλλ' αὐτὸς νὰ δώσῃ ἀπὸ τὴν τσέπην του καὶ αὐτοὺς ὅστις μετὰ τῶσδε λαχτάρως περισυλλέγει καὶ τὴν πεντάραν; Ὑπῆρχεν ἄλλος τρόπος; ὅπως δεσμεύσῃ τὴν Κρήτην ἐσκέφθη νὰ καταστήσῃ αὐτὴν ὑποχείριον εἰς τοὺς χρηματιστὰς τοῦ Καυγαροχάνου μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ αὐτὸς κατέχει θέσιν ἐπιφανῆ καὶ δι' αὐτῶν εἰς τὸν Σουλτάνον, τὸν ὅποιον θὰ εἶχον οὕτω ἐπὶ πλέον δικαίωμα νὰ ἐκμυζώσιν ἐσκέφθη ὅτι διὰ τῆς συστάσεως μιᾶς Τραπεζῆς, ἐνῶ ἀφ' ἑνὸς θὰ εἶχε πλέον δεδεμένους τοὺς Κρήτας εἰς τὸ ἄρμα του, ἀφ' ἑτέρου θὰ ἀπερρόφα ὅλην τὴν ζωτικότητα τῆς Κρήτης καὶ θὰ παρέλυε πᾶσαν αὐτῆς ἐθνικὴν ἐνέργειαν ἐν τῷ μέλλοντι. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον συναμολόγησε σύμβασιν μετ' ἑμίλου τραπεζιτῶν τοῦ Γαλατᾶ, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων ἦτο ὁ ἐν Κ)πόλει προστάτης τοῦ ὁ γηραιὸς Ζαρίφης, ὅστις μετ' ὅσα καὶ ἂν δαπανᾷ ὑπὲρ τῆς παιδείας, εἶναι ἀληθῆς ὅτι θέλει ἀπὸ παντοῦ νὰ κερδίῃ. Θέλετε τώρα νὰ σὰς ἀπαριθμῶσω ἐγὼ ποῖα ἀποτελέσματα θὰ εἶχεν ἡ Τράπεζα αὐτῆ; Τὰ γνωρίζετε ἀπὸ τὴν ἰδικὴν σας, ἥτις ὀνομάζεται καὶ Ἐθνική. Τούτο μόνον λέγομεν ὅτι, ἂν ἐπετύγχανε τότε τὸν σκοπὸν του, σήμερον θὰ ἦτο πράγματι παντοδύναμος ἐν Κρήτῃ, ἀγνώθ' δὲ καὶ ἐγὼ πῶς θὰ ἐξεκόλλη πλέον ἀπὸ κοντὰ μας. Ἄλλὰ τούτο θὰ ἦτο τὸ μικρότερον κακόν ἢ Τράπεζα ἐκεῖνη θὰ ἀπετέλει ἐν μαῦρον μεσότοιχον, τὸ ὅποιον θὰ ἐχώριζε τὴν ἐνδοξον Κρήτην τοῦ παρελθόντος, ἀπὸ τὴν Κρήτην τοῦ μέλλοντος, μέλλοντος ἀμφιβόλου, ἵνα μὴ εἴπωμεν ζοφώδους. Ἐχετε ὑγείαν πλέον, ἐθνικοὶ ἀγῶνες! Ἡ περικαλλῆς ἡμῶν ἱστορία θὰ ἐθάπτετο μέσα εἰς ἐσκαλισμένους σωροὺς συναλλαγμάτων καὶ ἐμπορο-τραπεζικῶν καταστίχων, νέα δε περίοδος θὰ ἤρχιζε, περίοδος χρηματιστικῆς, περίοδος ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως συνειδήσεων. Οἱ ὀξυδερκεῖς Κρήτες ἀμέσως ἐξ ἀρχῆς κατενόησαν τὴν παγίδα, ἣν ἤθελον νὰ τοῖς στήσωσι, καὶ μετὰ πολλῆς ὀρέξεως ἔδωκαν ἐν λάκτισμα καὶ δύο μουντζες εἰς τοὺς ὑποσχόμενους αὐτοῖς, ὅτι θὰ φέρωσι τὸν χρυσοῦν αἰῶνα εἰς τὴν πατρίδα των, προτιμήσαντες νὰ διασώσωσι τὴν δόξαν των, ἀπὸ ἀμφιβόλους ὠρελείας.

Ἄλλὰ τούτο ἦτο ἀποτυχία ἐνός μόνον μέσου ὑπερθᾶ ἐ-

χρησίμευεν απλώς ως επιδοθητικόν του γενικωτέρου σχεδίου, ὅπερ ἐν τῇ διανοίᾳ του εἶχεν ἤδη σχηματίσει ὁ διοικητής μας. Τὸν ἐξυμνοῦσιν ὡς σωτήρα τῆς Κρήτης οἱ χαμερπεῖς δούλοι του, αὐτὸν τὸν ὀλετήρᾳ μας! Ποῖον λοιπὸν καλὸν εἶδεν ἡ πατρίς μας ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον αὐτόν; ἀνεπτύχθη ἡ παιδεία; ἐπληθύνθησαν τὰ σχολεῖα; τίποτε· ὅτι πενήθρον ἐν τούτῳ ἐπετεύχθη ὀφείλεται εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῶν κοινοτήτων, τῶν δήμων· ἀνεπτύχθη ἡ συγκοινωνία; κατεσκευάσθησαν δρόμοι; οὐδὲν, καίτοι ἀρκετὰ χρήματα πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων ἐπαγώθησαν. Καὶ ὅμως ἡδύνατο νὰ πράξῃ πολλά ὑπὲρ τῆς Κρήτης; εἰς τὰ δύο ταῦτα κεφάλαια, ἂν εἶχε μικρὰν δόσιν ἀγαθῆς θελήσεως. Μόνον κρυὰ εἰς ἰδιαιτέρας συνδιαλέξεις, ὁσάκις ἐπιτύχῃ ἀνδρᾶ τοῦ ὁποίου μάτην ἠγωνίσθη νὰ διαφθεῖρῃ τὴν καρδίαν, ἐκχύνεται εἰς αἰσθηματικὰς ὑπὲρ τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐκδηλώσεις, περιφρονεῖ στρέφει ἀδικόπως πέριξ τοῦ ὀφθαλμοῦ; ἐκ φόβου μὴ καὶ αὐτοὶ οἱ τοῖχοι τὸν ἀκούσωσι.— αὖτις, λέγει, καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι Ἕλληνας; εἶναι δυνατόν νὰ μὴ σὰ; θαυμάζω σὰ; τοῦ; προμάχου; τοῦ ἑλληνισμοῦ; Νᾶ, ἰδὲ, τὴν καρδίαν μου, σοὶ τὴν ἀποκαλύπτω, διότι γνωρίζω ὅτι δύναμαι ἀφόβως νὰ σοὶ ἐμπιστευθῶ· εἶναι καθαρὰ ἑλληνικὴ. Καὶ τὸσον ἐπιτηδεῖω περιβάλλεται τὸ προσωπεῖον, ὥστε εἶναι δύσκολον νὰ μὴ πᾶσῃ τις εἰς τὴν παγίδα του. Ἦθελον νὰ τὸν ἴδω καὶ πρὸ τοῦ Σουλτάνου καὶ τῶν τούρκων ὑπουργῶν· φαντάζομαι τοὺς τεμενάδες καὶ ταῖς τούμπαις καὶ τὰ ποδοφιλήματα καὶ τὰς ἐκδηλώσεις; τῆς πίστεως; καὶ τῆς ἀποτίσεως, τὰ ὅποια μετὰ ἐκεῖ εἰς τὰ σεράγια θά λαμβάνωσι χώραν, καὶ ἐρωτῶ ἑμαυτόν: ποίους λοιπὸν ἀπατᾷ; καὶ πείθομαι· ἐπὶ τέλους ὅτι ὄλους τοὺς παιζει καὶ μόνον εἰς τὴν τσέπην του φαίνεται εἰλικρινής. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀλήθεια.

Μετὰ πόθου, ἀλλὰ καὶ βαρυθυμίας συγχρόνως, ἀναμιμνησκόμεθα τῶν χρόνων, καθ' οὓς ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν Κρητῶν ἐν μόνον ἐπεκράτει αἰσθηματῶν: ἡ ἀδελφικὴ ἀγάπη, ἡ πρὸς ἀλλήλους ἐμπιστοσύνη, ἡ κοινὴ κατὰ τοῦ τυράννου ἀποστραφὴ, ἡ πρὸς τὴν πατρίδα ἀφοσίωσις, ἡ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν λατρεία, πάντα ταῦτα ἀπετέλουν ἐν τῷ ὄλον, μίαν ἀνοδοσπῆν εὐώδη ἀρετῶν ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ Κρητῆς πεφυτευμένην· ἐκαλεῖτο κρητικὸς πατριωτισμὸς, αἰσθηματῶν ἄδελον, ἐνθεον, ὀδηγῶν εἰς τὴν αὐταπάρνησιν, εἰς τὴν αὐτοθυσίαν. Ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν αὐτοῦ ἡ Κρήτη ἐμεγαλοῦργησεν, ἀνεδείχθη ἐνδοξος.

Σήμερον; μήπως ἡ Κρήτη κατέπεσε; μὴ ἀρὰ γε ναρκωθεῖσα κοιμάται ἡσυχος ὑπὸ τὴν πτέρωσαν τοῦ τυράννου τῆς; Ἀγαθὴ τύχη! ὄχι ἀκόμη. Ἐν τούτοις ἐξερίζοντες τὰ ἐν τῇ πατρίδι μας τερατοῦργούμενα, δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποκρυφώμεν τὴν ἀνησυχίαν μας διὰ τὸ μέλλον. Πανταχοῦ τῆς νήσου ζιζάνια εἰσεχώρησαν· τὴν ἐριδα καὶ τὴν διχόνοιαν κηρύσσοντα μεταξὺ τῶν μέχρι σήμερον ἀδελφῶν ἐν τῷ κοινῷ ἐθνικῷ ἀγῶνι. Ὅπου ἡ δὴλητηριώδης ἐπιτροπὴ τοῦ κ. Φωτιάδου κατώρθωσε νὰ ριζωθῇ, οἰκτρὸν θέαμα παρασταται ἐνώπιόν σου. Παράδειγμα ἡ ἀναξιοπαθεύουσα ἐπαρχία Κισσάμου, ἥτις ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἐνὸς πρόφρονος ὀπλαρχηγοῦ, νῦν δὲ καίμακάμη, κατήντησε νὰ ἀποκρητύτῃ μετὰ τῆς μεγαλειότητος ἀσυνειδησίας—ὄχι ἡ ἐπαρχία ἀλλ' οἱ ἐν αὐτῇ φίλοι τοῦ Πασσᾶ—τοὺς ἀρίστους ἐκ τῶν ἀνδρῶν τῆς, ἐκείνους εἰς τοῦ; ὁποίους ὀφείλει τὴν δόξαν τῆς. Τὴν ἑλληνικὴν καταγωγὴν του μεταχειρίζομενος ὡς δόλωμα, προσεπάθησε νὰ συγκεντρώσῃ πάντας ἐκείνους, διὰ τῶν ὁποίων ἐνόμιζεν ὅτι θὰ κρητῆ τὸν λαὸν ὑποχείριον. Κίρην ἀληθῆς,

μετέβαλε πάντας τοὺς πληθιάσαντας αὐτὸν εἰς χοίρους· καὶ βλέπομεν ἄνδρας, ὧν τὸ παρελθὸν εἶνε σειρά ἔργων ὑψίστης φιλοπατρίας, ν' ἀπαρνηθῶσι τὸσῶ ζηλωτῆν ἱστορίαν καὶ νὰ διατελῶσι σήμερον εἰς ἀλληλογραφίαν μετὰ τοῦ Φωτιάδου! χωρὶς νὰ συλλογίζονται ὅτι τὰς ἐπιστολάς των ὁ Φωτιάδης τὰς ἐπιδεικνύει εἰς τοὺς Τούρκους ὑπουργοῦ; ὡς τὸν μέγιστον θρίαμβόν του. Ἄλλοι δὲν ἐδίστασαν καὶ νὰ κηλιδώσωσι τὸ μέτωπόν των μετὰ τὸ σίγγμα τοῦ προδότου, καὶ γινόμενοι ὄργανα ὄχι πλέον τῶν νομῶν τῆς πατρίδος των, ἀλλὰ τῆς τουρκικῆς αὐθαιρέσιος, ἀπετόλμησαν ἐσχάτως κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ βασιουργικοῦ ζητήματος ὡς ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς, αὐτοὶ οἱ ἄλλοτε ὀπλαρχηγοί, νὰ πιέζωσι τοὺς ὁμοθητῶν καὶ τῶν πρὸς εἰσπραξίν τῆς βασιουργικῆς δεκάτης. Εἶνε ἀνάγκη ν' ἀναφέρωμεν τὸ παράδειγμα τῆς τελευταίας συνελεύσεως; Θὰ παρεστρεφθῆ ἴσως ὅτι 40 ἡμέραι ἐχρησάσθησαν ὅπως ἐπέβη συμφωνία καὶ προεβῆ ἡ συνέλευσις εἰς ὃ προεβῆ γνωστὸν διάβημα, οὐδὲ θὰ κατορθωτο ἴσως ταῦτο, ἂν μὴ ἄγρυπνος ὁ λαὸς ἐπετήρει τὰς πράξεις τῶν ἀντιπροσώπων του. Διότι ὁ χριστιανὸς πασσαὶ εἶχε κατορθώσει νὰ διαφθεῖρῃ πολλοὺς βουλευτάς, ἐδέεπε δὲ οἱ φιλελευθεροὶ μὲ κίνδυνον ρήξεως νὰ ὑπογράψωσι τὸ πρὸς τὰς εὐρωπαϊκὰς Δυνάμεις ὑπόμνημα, ὅπως ἐκποτήσωσι καὶ τοὺς διαφθαρέντας καὶ τοὺς παρασούρου.

Ἐτυχέ ποτε νὰ συνοδοιπορῶ μετὰ τινῶν χωρικῶν, μεταβαίνων εἰς Χανία. Ἐπιποπος χωροφυλακῆς ὀθωμανὸς συναντήσα, ἡμᾶς ἠρώτησε τοὺς χωρικοὺς, ἂν εἶδον εἰς τὰ χωρὶς των τὸν καπετὰν Μανωλῆ, ἰσχυρὸν ὀπλαρχηγὸν ἀποδεχθέντα τουρκικὴν ὑπηρεσίαν μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐπαναστάσεως.— αὖτις καπετὰν σα... δὲν τὸν λέγεις; ἐν τῷ ἀπάντησαν μετὰ περιφρονησεως καὶ ἀγανακτικῆς οἱ χωρικοί. Τοῦτο δεικνύει τὸν χαρακτῆρα τοῦ Κρητῆ· ἐπιρροὴν ἔχει παρ' αὐτῶ, ἐφ' ὅσον συμμορφῶσαι πρὸς τὸ πνεῦμά του, πρὸς τοὺς πόθους του, πρὸς τὰ φρονήματά του. Ἄμα σὲ ἐνοήσῃ ὅτι ἐξέκλινας, καὶ θεὸς ἐάν ἦσο, γίνεσαι πλέον διάβολος δι' αὐτόν· καὶ σὲ βδελύσσεται ὡς δυσωδίαν.

Κατὰ βάθος ὁ λαὸς τῆς Κρήτης εἰμεινεν ἀθικτος μετὰ τὰ εὐγενῆ του ἐνστικτα. Ἄλλ' ἂν ἐξακολουθήσῃ ἡ σημερινὴ κατάστασις, τίς ἐγγυᾶται διὰ τὸ μέλλον; τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα εἰσὶν ἀποτελέσματα συστηματικῆς ἐργασίας, οὐδέεις δὲ δύναται νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα δὲν θὰ εἰσεχωρήσωσι βαθμηδὸν καὶ βαθυτέρα εἰς τὰ στρώματα τοῦ λαοῦ. Ἄφου διεφθάρησαν πολλοί, ὅστινες μέχρι χθὲς ἐθεωροῦντο πρότυπα πατριωτισμοῦ, τίς δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι μετὰ τὸν καιρὸν δὲν θὰ κατορθωθῇ δι' αὐτῶν καὶ τοῦ ἀπλοικωτέρου λαοῦ ἡ δικφορὰ, μεθ' ὃς εὐρίσκονται οὗτοι εἰς διηνεκὴ ἐπαρῆν; ἴσως μάλιστα καὶ σήμερον ἀκόμη θὰ παριστάμεθα πρὸ τοῦ ἀπελπιστικοῦ ἀποτελέσματος τὸ ὁποῖον παραπέμπομεν εἰς τὸ μέλλον, ἂν μὴ ἐγκαίρως διωργανοῦτο ἰσχυρὰ καὶ ἐπιμονος ἀντίδρασις ἥτις ἐματαίωσε κατὰ τὸ μέγιστον τὰς διοικητικὰς ἐνεργείας καὶ περιώρισε τὸ κακὸν εἰς τὸν στενὸν κύκλον τῶν ἀμέσως συναγελαζομένων τῶ πασσᾶ. Καὶ εἶναι ἀξιοὶ θαυμασμοῦ οἱ ὀλίγοι ἐκείνοι ἄνδρες, ὅστινες ἠψήφισαν παντοίας καταθρημάς καὶ φυλακίσεις καὶ διωγμοὺς καὶ σχεδὸν εἶπεν ἐλοσμήνησαν καὶ ἑαυτοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας των, ὅπως καθ' ὅλοκληρίαν ἀπερωθῶσιν εἰς τὸ πατριωτικώτατον ἔργον τῆς κατὰ τῆς Διοικήσεως ἀντιπολιτεύσεως.

Ἄλλὰ, θὰ εἶπῃ τις, ποῖον λοιπὸν οἱ Κρητες θέλουν; Ὡ!

θεωροῦν περιττὸν, ταπεινὸν νὰ ὑποδεικνύωσι ποῖος τύραννος θὰ ἦτο εὐπροσδεκτώτερος εἰς αὐτοὺς. Τί Φωτιάδης; τί Ἀδοσιδῆς; τί Σάββας καὶ τί Καραθεοδωρῆς! Οἱ Κρητες δὲν ἔχυσαν τὸ αἷμά των διὰ νὰ παχύνεται εἰς ἐπὶ πλέον χριστιανὸς πασσαὶ. Σκοπὸς τῶν ἀγῶνων των δὲν ἦτο αὐτός, ἦτο ἄλλος, ἡ ἀνεξαρτησία των ἢ μετὰ τῶν ἐλευθέρων ἀδελφῶν των ἔνωσις. Τοῦτο ὁ κρητικὸς λαὸς θὰ ἀπαντήσῃ, ἐάν ἐρωτηθῇ τί θέλει.

Κύδιον.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ ἐν Ρώμῃ ἰταλιστὶ ἐκδιδομένη ἐφημερίς *il Diritto* ἀναγγέλλει ὅτι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις ἀπεδέχθησαν τὴν ὑπὸ τῆς ἰταλικῆς Κυβερνήσεως γενομένην αὐτῆς πρότασιν, πρὸς συγκρότησιν ἐν Ρώμῃ Ἑγχειομενικῆς Συνδιασκεψέως (Conference) σκοπούσης τὴν παραποχὴν ὁμοιομόρφου ὑγειονομικοῦ διεθνούς κώδικος.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Ἰταλίας θέλει κατ' αὐτὰς ἀπευθῆναι πρὸς τὰς διαφόρους Δυνάμεις τὴν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐγκύκλιόν του (circulaire d'imitationns).

Ἡ Συνδιασκεψὶς θὰ συνέλθῃ ἐν Ρώμῃ κατὰ τὸν προτεχῆ Νοέμβριον.

Ἰδοὺ καὶ τὰ ἐκ Θεσσαλονίκης νεώτερα :

Ὁ ἀποπειραθεὶς συμβιβασμὸς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Χαμηλοῦ βῆν ἐνυάγησεν. Ἀναμένεται δὲ ἐκ Σερρών ὁ βαλῆς διὰ νὰ ἀποφασίσῃ τί δέον γενέσθαι. Ἐν τῷ μεταξύ τὸ Γυμνάσιον ἠνοιξεν ὑπὸ προσωρινῶν διευθυντῶν τὸν ἱεροκλήρικα καὶ ἱεροδιδάσκαλον Καλογιάννην καὶ διδασκάλους Ρίζον καὶ Παπακυρίτσον. Οὐχ ἦττον καὶ ὁ ἀντάρτης κ. Οἰκονόμου ἠνοιξεν ἰδίον κατάλογον ἐγγραφῆς μαθητῶν!

Ἐν δὲ τῶν Πατριαρχεῶν ἐστάλησαν ἐξαρχοὶ οἱ ἀρχιερεῖς Σερρών Ναθαναὴλ καὶ Δράμας Γερμανός.

Κατὰ τὴν ἀναπληρωματικὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀττικῆς, γενησομένη τῇ 23 Ὀκτωβρίου, διωρίσθησαν δικαστικοὶ ἀντιπρόσωποι: εἰς τὸ Α' τμήμα ὁ Ἐλ. Ἐλευθεριώδης, εἰς τὸ Β' ὁ Β. Κριζῆς, εἰς τὸ Γ' Α. Παπαπάνος, εἰς τὸ Δ' Α. Ἀγαπηνός, εἰς τὸ Ε' Κ. Δραγοῦμης, εἰς τὸ Σ' Ἰω. Βουλπιώτης, εἰς τὸ Ζ' Χ. Λόντος, εἰς τὸ Η' Π. Λέκας, εἰς τὸ Θ' Π. Μοσχούλας, ἅπαντες πρωτοδίκαι Ἀθηνῶν.

Ἐν τῷ δήμῳ Ἀχαρνῶν εἰς τὸ πρῶτον τμήμα ὁ Γ. Πολίτης, εἰς τὸ β' ὁ Ἰω. Ζέπος, πρωτοδίκαι Ἀθηνῶν.

εἰς τὸ α. τμήμα ὁ Δ. Ποταμιάνος καὶ εἰς τὸ β'. ὁ Πρ. Σκαλιστήρης, Πρωτοδ. καὶ Ἀθηνῶν.

Ἐν τῷ δήμῳ Λαυρίου ὁ Α. Κατσάβας Πρωτοδ. Ἀθηνῶν.

Ἐν τῷ δήμῳ Μαρμαθῶνος εἰς τὸ Α' τμήμα ὁ Γ. Φασιλᾶκης, εἰς τὸ Β' ὁ Τ. Ἀμπελάς, πρωτοδίκαι Ἀθηνῶν.

Ἐν τῷ δήμῳ Πειραιῶς εἰς τὸ Α' τμήμα ὁ Χ. Σοφιανός, εἰς τὸ Β' ὁ Στ. Σολιτάρης.

Ἐν τῷ δήμῳ Φυλῆς ὁ Γ. Φωτομάρας Πρωτοδίκης Ἀθηνῶν.

Ἐν τῷ δήμῳ Ἐρωπιῶν.

εἰς τὸ α. τμήμα ὁ Α. Πρεβαδοῦρος Πρωτοδίκης Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸ β.. Αλαούσης Ἀντισυγγελεύς Ἀθηνῶν.

Ἐφορος δὲ τῶν διαληφθέντων ἀντιπροσώπων ὁ κ. Β. Ροντήρης ἐφέτης Ἀθηνῶν.

Χαίρομεν πολὺ πληροφορούμενοι ὅτι ὁ γράφας ἐν τῷ Ἀῶνι ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Α. ὑπὲρ τῆς παραδόσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν αὐστριακὴν συμμαχίαν δὲν εἶνε ὁ φίλος ἡμῶν κ. Βυταζιάς, διαδίδεται ἀπ' ἐναντίας ὡς συντάκτης ὁ διάσημος Ἄγγελος Βλάχος.

Ἀπὸ πολλῶν ἡδὴ ἡμερῶν αἱ περὶ τὴν περιφέρειαν τῆς ρωσικῆς ἐκκλησίας οἰκίαι ἐστεροῦντο ὕδατος σχεδὸν ὀλοτελῶς. Παράπονα λοιπὸν οἱ ἐνοικιασταὶ πρὸς τοὺς οἰκοδοσοτάς, καὶ οὗτοι πάλιν πρὸς τοὺς ὑδροδοτάς. Ἄλλ' οἱ τελευταῖοι δὲν ἠδύνατο νὰ νοήσωσι τὸ αἷτιον τῆς στειρεύσεως τοῦ ὕδατος περὶ τὴν συνοικίαν ἐκείνην, ἀφοῦ αἱ λοιπαὶ συνοικίαι ἐνεροδοτοῦντο κανονικῶς. Χθὲς ἐν τούτοις οἱ ἀρμόδιοι λαθόντες μεθ' ἑαυτῶν ὑδραγωγισκόπιον καὶ θεσάντες αὐτὸ ἐπὶ τῇ ὁδῷ παρὰ τὴν ρωσικὴν ἀκριβῶς ἐκκλησίαν, ἀπαράλλακτα ὡς ἰατρός τὸ στηθοσκόπιόν του ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦς, ἤκουσαν εἰς τὰ μύχια τῆς γῆς παράδοξόν τινα. Ἄνετκαψαν τότε τὴν γῆν καὶ εὗρον τὸ ὑδραγωγεῖον του.—Ἄνετκαψαν τότε τὴν γῆν καὶ εὗρον τὸ ὑδραγωγεῖον διερρωγός, τὸ δὲ ὕδωρ ὀρηκτικώτατα ἀναβλύζον καὶ χαλνόμενον παρὰ τινα ἐκεῖ χαίνουσαν ὀπήν. Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν εἰργάσθησαν πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τοῦ ὑδραγωγείου, καὶ οἱ ἀπλητισμένοι ἐνοικιασταὶ θὰ ἀναφωνῶσι σήμερον πάλιν εἰς τὴν ἐμφάνισιν του... νερόν, νερόν...

Μᾶς γράφουν ἐκ Σπάρτης ὅτι ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀνεγειρομένης οἰκοδομῆς τοῦ κ. Ματάλα ὑψοῦται καλλιμάρμαρος ἀρχαία στήλη ὑποστηρίζουσα τὸ οἰκοδόμημα, ἐν ᾧ ἐπρεπε νὰ κοσμηθῇ τὸ μουσεῖον τῆς πόλεως. Καὶ κατήγγειλε ἡ μὲν ἀρχαιολογικὴ ἐταιρεία τὸν κ. Ματάλαν ὡς ἀρχαιοκλόπον, ἀλλὰ τὸ πλημμελιδικεῖον Σπάρτης ἠθώωσεν αὐτὸν μὴ θεωρήσῃ τὴν στήλην ἀρχαίαν, ἐπὶ τῇ προσελεύσει τυχαίου μάρτυρος ὀρκισθέντος ὅτι δὲν εἶνε ἀρχαία. Ἄν παρυσιασθῇ τις μάρτυς εἰς τὸ αὐτὸ πλημμελιδικεῖον, καὶ ὀρκισθῇ μετὰ τὸν σταυρὸν ὅτι ὁ Παρθενῶν δὲν εἶνε ἀρχαῖος, τότε βεβαίως ἀμέσως καταλαμβάνεται ὡς οἰκόπεδον καὶ ὁ καταλαβὼν ἀθωοῦται.

Ἀναστάτωσιν ὑπουργείων καὶ νομαρχιῶν καὶ ταγματῶν καὶ λόγων καὶ δημάρχων καὶ εἰσπρακτορῶν ἔχομεν κατ' αὐτὰς. Διὰ τί νομίζετε; Διὰ νὰ ἐξαναγκασθῇ εἰς ἀπολυθεῖς στρατιωτικῆς τοῦ θου τμήματος νὰ πληρώσῃ τὰ 50 λεπτά τοῦ χαροστήμου τοῦ ἀπολυτηρίου, τὰ ὅποια, ὁ κακοῦργος δὲν ἐπλήρωσεν ὅταν ἐφυγε τοῦ στρατοῦ, καὶ μ' αὐτὰ τὰ 55 λεπτά, διὰ τὰ ὅποια δὲν εἶνε ἀπίθωνο νὰ σταλῇ ὁ πρόφρον στρατιωτικῆς εἰς τὸ Παλαμῆδι, θὰ ξοδεύσῃ τὸ ἀβδηρικὸν κράτος εἰς χάρτιν καὶ χρὸνον καὶ μυαλὸ καὶ σῦρτα—φέρεται ἴσως χιλιοπλάσια.

εἰς τὸ τέλος τῆς ὁδοῦ Λυκαβηττοῦ τῆς ἀποληγοῦσης εἰς τοὺς πευκοσκεπάστους πρόποδας τοῦ ὁμωνύμου λόφου, ἐφ' ὃς κομψοπρεπῶς ὑψοῦται ὡς μεγάλη ἐκ παλλεϊκῶν κρίνων ἀνοδοσπῆ τὸ ἀσβεστόχριστον ἐκκλησιδῖον τοῦ ἀγίου Ἰσιδώρου, ἀπειλητικῶς ὑψοῦται λοφιδῖον χωμάτων, ἀφ' ὃς τίς οἶδε ποῦ ἀεροβατῶν νέος τις κατὰ τὰς 11 μ. μ. τῆς χθὲς ἀτέπεσε μὴ παθῶν εὐτυχῶς τίποτε.

Και άλλος ληστής συνελήφθη ο Α. Παπαλιάρης ἀνεψιός του λησάργου Λύγκου, παρὰ του Εἰσαγγελέως, του Μοιράρχου καὶ τῶν Ἐνωμοταρχῶν Ριζοπούλου καὶ Ἐμμανουήλ.

— Τὴν 19 πρῶτοντος μηνὸς περὶ τὴν 11 (2 μ. μ. ὡραν ἐξεργάγη πυρκαϊὰ ἐν Κορίνθῳ ἐν τῇ οἰκίᾳ του Χατζαράνη καὶ ἀπετέφρωσεν αὐτήν. Ἡ ζημία ὑπολογίζεται πλέον τῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων δραχμῶν.

— Σήμερον περὶ τὴν 13 ὡραν μ. μ. ἐν τῇ ὁδῷ Πατησίων ἐκτροχιασθεὶς ὁ ἵπποσιδηρόδρομος κατεσυνέτριψεν ἀμαξαν τινὰ εὐτυχῶς ὁ ἀμαξηλάτης ἐσώθη ὡς ἐκ θαύματος.

— Ἐχουν καὶ τὰ ὑπόγεια οἰνοπωλεῖα τοὺς κινδύνους των. Χθὲς εἰς τι τοιοῦτον κατὰ τὸ Ἀναβρυτήριον εἰσελθὼν ταλαίπωρός τις νὰ ρετινοδροσισθῇ ὀλίγον, ὀλισθήσας γκρεμοτσακίσθηκε οἰκτρῶς, μετνήχθη δὲ εἰς τὸ Νοσοκομεῖον, ὑπάρχει δὲ κίνδυνος μήπως κτυπήσας εἰς τὴν κεφαλὴν, ἐπαθεν ὑπὸ ἀφρασίας, διότι δὲν δύναται νὰ ὁμιλήσῃ ὁ δυστυχής.

— Τὴν παρελθούσαν νύκτα ἐν Πειραιεὶ ὁ ναύτης Ν. Κυριακάτος εἰσελθὼν εἰς τὸ πλοῖον τοῦ Δ. Στάθη, τῷ ἀφῆρε σεν ἐκ τοῦ ἐπανωφωρίου του δρ. 275' συλληφθεὶς δὲ παρεδόθη εἰς τὴν ἀνάκρισιν.

— Οὐδείς προσεβλήθη ἐξ εὐλογίας χθὲς ἐν Ἀθήναις ἐνεβολιάσθησαν δὲ ἐν Πειραιεὶ ἀναγκαστικῶς ὑπὸ μὲν τοῦ ἱατροῦ Διομήδους 83, ὑπὸ δὲ τοῦ Δαχίτζου 54 άτομα.

Ο ΑΘΩΣ

Διάφοροι ἀνταποκρίσεις ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ ἄρθρα ὑμέτερα ἐν τῇ ὑφ' ὑμῶν διευθυνομένῃ ἐφημερίδι «Μη Χανεσαι», δημοσιεύμενα περιγράφουσι τὴν ἀθλίαν καὶ ἐλσεινὴν κατάστασιν, εἰς ἣν σήμερον τὰ ἐκεῖ πράγματα περιῆλθον.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάρου.

(Συνχ. ἱδ. ἀριθ. 576)

Ἡ εἰδησις τῆς σωτηρίας εἶχεν ἀκολουθήσει ἐκ τοῦ πλησίον τὸν παραχθέντα ὑβρύον διὰ τὸ συμβᾶν τοῦ Ἰακώβου. Καὶ φθάνων ἐντὸς τῶν κηχλιδωτῶν τοῦ κήπου τῆς ἐπαύλειως, ὁ Φίλιππος εἶδεν ἐρχομένην εἰς προὔπαντικόν του τὴν ἀδελφὴν του, συνοδευομένην ἀπὸ τὸν Μπασσελίον. Ἡ Σουσάνα βλέπουσα τὸν ἀδελφόν της, ἐτάχυνε τὸ βῆμα. Ἐπλησίαζε φορούσα φόρεμα ἀνοικτοῦ χρώματος καὶ ταλαντεύουσα ἐπὶ τοῦ ὤμου της μεγάλην τριανταφυλλίαν ὀμπρέλλα, ἣ ὀπύια ἦτο πολὺ χρήσιμος διὰ τὸ χαριτωμένον

Ἐν δὲ τῷ ὑπὸ χθεσινὴν ἡμερομηνίαν «Μη Χανεσαι» ἐδημοσιεύθη ἀνταποκρίσις τις ἐκ Θεσσαλονίκης ὑπὸ τὸν τίτλον αἷ ἐν ἁγίῳ Ὅρει κατὰστάσις. Ἡμεῖς μόνον, ὧν ἡ πατρις εἶνε τὸ ἀντικείμενον τῶν ἐνεργειῶν τῶν ὑπὸ τὸ ράτον κρυπτότων τοὺς πολιτικούς αὐτῶν σκοποὺς; ρώσων, ἡμεῖς, λέγω, κατανοοῦμεν ἀκριβέστερον τὴν βαρύτητα τῶν ἀληθειῶν τῆς ἀνευ μνημονευομένης ἀνταποκρίσεως. Περὶ τῶν ἐνεργειῶν τούτων πρὸ δύο ἀκριβῶς ἐτῶν ἐδημοσιεύον τινα ἐν εἰδει ἀνταποκρίσεως, ἐν παραβολῇ πρὸς τὰς ἐνεργείας τοῦ ἡμετέρου ἐν Θεσσαλονίκῃ Συλλόγου. Λάβετε, σὰς παρακαλῶ, τὸν κόπον καὶ ἀνάγνωτε τὴν ἀνταπόκρισιν ταύτην, ἵνα ἴδῃτε ὅτι οἱ πανσλαβιστικαὶ δὲν περιορίζουσι τὰς ἐνεργείας των ἐντὸς τοῦ ἁγίου Ὄρους μόνον, ἀλλ' ἀπὸ πολλῶν ἠπλώσαν τοὺς πλοκαμούς των καὶ εἰς τὰ χωρία τῆς Χαλκιδικῆς.

Τίς μὲ ἤκουσε τότε; Τίς θὰ μ' ἀκούσῃ τώρα; Ποία διαφορά ἐνεργούσα μεταξὺ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ συλλόγου, καὶ τοῦ ἐν Πετροπόλει ἐδρεύοντος πανσλαβιστικοῦ κομμάτου. Οἱ μὲν προσπαθοῦσι νὰ διασώσωσι σχεδὸν ἐκβουλγαρισθέντας ἀδελφούς κατὰ τινὰς, (κατ' ἐμὲ νὰ ἐξελληνίσωσιν ἤδη βουλγάρους), οἱ δὲ πάνοπλοι ἐπιτίθενται κατὰ τῆς καρδίας τοῦ ἑλληνισμοῦ, κατὰ τῆς Χαλκιδικῆς, τῆς ρωμῆας Χαλκιδικῆς, τῆς ρωμηοτέρας, κ. Γαβριηλίδη, καὶ αὐτῶν τῶν Ἀθηνῶν.

Οἱ ἡμέτεροι μάχονται δι' ὅπλων πνευματικῶν καὶ διὰ τῶν βιβλίων. Φαίνεται ὅτι ἐξήχησαν καταφατικῶς τὸ τοῦ Σαίξπηρου.

«Ἄν εἶνε διὰ γράμματα, κί' ἂν φθάνουν τὰ βιβλία, ἔτι καὶ κάμωμεν στρατὸν ἀπὸ καλαμαράδαις.»

Καὶ διὰ τοῦτο ἀναγιγνώσκει τις εἰς τὰς σημερινὰς ἐφημερίδας ὅτι «Διδάσκαλοι (δηλ. καλαμαράδαις) παντὸς γένους παντὸς βαθμοῦ, χίλιοι πεντακῆσοι περίπου, ἀπ' Ἀθηνῶν

ἐκεῖνο κεφαλάκι κατὰ τὴν θερμὴν αὐτὴν ὀκτωβριανὴν ἡμέραν. Ἡ δεσποινὴς Δερβιάδῃ ἦτο δέκα ἐπτὰ ἐτῶν καὶ τὸ ὄρος ἐρὸ καὶ χαριτωμένον πρόσωπόν της εἶχε θελατικὴν ἔκφρασιν ἐμπνεύσαν ἐμπιστοσύνην ἐκ πρώτης ὄψεως. Τὰ μάτια τῆς ἐγελοῦσαν περισσότερο καὶ ἀπ' αὐτὰ τὰ χεῖλη της. Δὲν ἦτο κανονικῶς ὠραία, ἀλλ' εἶχε τὴν χάριν καὶ ἀφέλειαν, ὥστε ἦτο ἀδύνατον νὰ τὴν ἴδῃ τις χωρὶς νὰ ἐλκουσθῇ καὶ νὰ συμπαθῆσῃ. Ἐν τῇ ἀνυπομονετικῇ ἤρχισεν νὰ τρέχῃ πρὸς τὸν ἀδελφόν της, ἀφίνοσα ὀπισθὲν της τὴν ὀμπρέλλαν της ἣ ὁποία ἐφορούσκει ὡς πανὶ παραβίου. Καὶ ἐπειδὴ ἤνοιξε τὰς ἀγκάλας της διὰ νὰ ἐναγκαλισθῇ τὸν σιδηρουργόν.

— Μὴ μὲ γγίζεις, ἀνέκραξεν ὁ Φίλιππος, ἀπομακρύνων τὴν ἀδελφὴν του, εἰμὰ καταλασπωμένος καὶ θὰ σοῦ χάλασω τὸ φόρεμά σου.

— Καὶ ἐπειτα; ἀνέκραξεν ἡ Σουσάνα μὲ ὕψος χαριτωμένο, τρελλόν. Θέλω νὰ σὲ φιλήσω. Ἐσώσες τὸ παιδί! Ἄ! Φίλιππε, σὲνὰ θυρίσκουν πάντοτε νὰ κἀνγες ὅλα τὰ ὠραία πράγματα.

Καὶ ἡ νεὰ κορὴ λαμβάνουσα μὲ τὰς δύο χεῖρας τὴν μελαχροινὴν τοῦ ἀδελφοῦ της κεφαλὴν, τὴν ἐφίλησε τρυφερά. Ὁ Μπασσελῖνος μείνας πίσω ἐφθασεν ἀσθμαίνων.

— Ἐ! φίλε μου, ἀνέκραξεν ὁ συμβολαιογράφος, ἰδοὺ καὶ ἄλλη πρᾶξις...

ῶν ὡς ἀπὸ κέντρου ὀρμηθέντες, διευθύνονται πρὸς πάντα τὰ σημεῖα τοῦ ἑλληνικοῦ ὀρίζοντος. — Οἱ δὲ πανσλαβισταὶ μάχονται διὰ τελεσφορῶτερου ὄπλου, διὰ τοῦ παρὰ, ἢ μᾶλλον διὰ τοῦ ρουβλίου. Οἱ ἐξ Ἀθηνῶν πέμπουσιν εἰς Μακεδονίαν μαχητὰς καλαμαράδαις, ἐκλέγουσιν ἀρχηγούς ἐπόπτας αὐτῶν ἀνικαρότητας, ἐρωτώμενοι δὲ ἀπαντῶσιν ὅτι δὲν ἔχουσι τίνας ν' ἀποστείλωσι, δὲν ὑπάρχουν ἄλλοι καλλίτεροι. Δυστυχῆς Ρωμηοσύνη! εἶσαι ἀξία οἰκτιρμῶν! Προβάλλουσιν ἑλλειψὶν ἀνδρῶν, τίνες; οἱ ἡγέται σου! Δὲν ὑπάρχει, κύριοι τρανοί, ἑλλειψὶς ἀνδρῶν. Ὑπάρχουσι τοιοῦτοι δυνάμενοι νὰ ἀνταπεξέλθωσι κατὰ τῶν πολυφύλων καὶ πολυαριθμῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος, νὰ ἐργασθῶσι, νὰ σώσωσι τὸν ἐν Μακεδονίᾳ κινδυνεύοντα ἑλληνισμὸν, ἢ μᾶλλον τὴν ὅλην κινδυνεύουσαν Μακεδονίαν. Ἀφίσατε, κύριοι, διὰ μίαν στιγμὴν τὴν βουλευτομανίαν καὶ ὑπουργομανίαν καὶ σπεύσατε ἐκεῖ ἐνθα ἐκτείνονται ἀπέλπιδες βραχίονες, αἰτούντες βοήθειαν. Ὑπάρχει ἐπὶ τέλους καὶ ἄλλος τρόπος προαγωγῆς καὶ κτήσεως δόξης. Κυβερνῆται, ἀνακαλέεστε παρ' ἡμῖν τὰς ἐπικαιροτέρας προξενικὰς θέσεις κατεχούσας ἀγαθότητος καὶ πείθειαν ἀντ' αὐτῶν ρέκτας τοῦ μνηροῦ, ἀεικινήτους. Δέον, σήμερον, κύριοι, νὰ μεταφερθῶσιν αἱ Ἀθῆναι εἰς Θεσσαλονίκην.

Ὁ τὴν ἐν ἁγίῳ Ὄρει κατὰσασιν περιγράφων ἀνταποκριτὴς σὰς δὲν θέλει νὰ ἐρωτήσῃ αὐτὸν ὁ κ. Λογοθέτης ἐπεσκέφη ποτὲ τὸ ἄγ. Ὅρος. Δὲν βαρύνεσθε! Εἶνε τόσῳ μακρὸν! Συγκοινωνία δὲν ὑπάρχει, οὐδὲν ἔχει τις ἐκεῖ περιεργὸν νὰ ἴδῃ, οὐδὲς ἐκεῖ κίνδυνος ἐναντίον τοῦ ἑλληνισμοῦ ὑφίσταται. Ἄλλως τε, κύριοι, εἶνε ὅλοι τοὺς Ρωμηοὶ! — Ψύλλους ἔτ' ἄχουρα! — Ἐπίσης δὲν θέλει νὰ ἐρτησῃ καὶ ἂν εἶδε ἔτ' ὄνειρόν του καμμίαν κορυφὴν τοῦ ἁγ. Ὄρους βουλευτῆς τῆς ἡ ὑπουργός τῆς Ἑλλάδος. Αἶ, καλὰ! καὶ δὲν ἀρκεῖ, κ. ἀνταποκριτὰ, ὅτι ἄλλοτε Ἰγνατιέφ τις ἐγκατέλειψε πρὸς στιγμὴν ὅλα τὰ διαβουλεπίβουλα σχέδιά του—ὦν τ'

— Ἄ; μὴ γίνεται λόγος σὰς παρακαλῶ, διέκοψεν ὁ Φίλιππος μειδιῶν, δὲν ἀξίζει τὸν κόπον τὸ σπουδαιότερον ἀπ' ὅλα αὐτὰ ὅτι τὸ παιδί εἶναι πληγωμένο. Σουσάνα, καλὰ θὰ κἀνγῃ, ἂν πᾶς εἰς τὸ σπῆτι του μὲ τὸ φαρμακεῖόν σου. Καὶ ὅ,τι ἐξῆδα εἶναι νὰ ποσβλέψῃς.

— Πηγαίνω, Φίλιππε, εἶπεν ἡ νεὰ. Νὰ πάρω καὶ τὴν Βριγίττα μαζί μου;

— Βέβαια. Καὶ ἐμεῖς ἀγαπητέ μου κύριε, προσέθηκεν ὁ Φίλιππος στρεφόμενος πρὸς τὸν Μπασσελίον, πᾶμε πρὸ σπῆτι. Εἰμὰ ντυμένοι σὺν ληστῆς καὶ πρέπει νὰ ἀλλάξω φορέματα.

Ἡ μὲν Σουσάνα διηυθύνθη πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ πληγωμένου, ὁ δὲ Φίλιππος καὶ ὁ συμβολαιογράφος εἰσελθόντες εἰς τὴν εὐρείαν τετράγωνον αὐλὴν τοῦ φρουρίου ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁποίας μέγα ἀναβρυτήριον περικυκλούμενον ἀπὸ μικρὸν κηπήριον ἐξηκόντιζε κρουνοὺς ὑδάτων, οἵτινες ἐπιπτον ἐπὶ τῆς γῆς ὡς λεπτὴ κόνις ἀργύρου, παρασυρμένη ὑπὸ τοῦ ἀνέμου καὶ μεταβαλλομένη ὑπὸ τοῦ ἡλίου εἰς ἀπείρους ἱριδάς. Τὸ ἀναβρυτήριον αὐτὸ ἦτο τὸ τελευταῖον ἔργον τῶν ἀπείρων ὑδάτων, ἅτινα ἄλλοτε περιεκύκλωνον τὸ φρούριον.

Ὁ Ἀβέσν εἶχεν ἐκτραπῆ τῆς κοίτης του καὶ ριφθῆ ἐντὸς τῶν τάφρων τοῦ φρουρίου ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους κυρίους τοῦ Πόντ-Ἀβέσν. Ἐπὶ Λουδοσίκου τοῦ II' ὁδὸφραγμα κατασκευάσθη ἐπὶ τοῦ σημείου τῆς ἐκτροπῆς τοῦ ρεύματος καὶ αἱ τάφροι ἐκνωθήσαν. Ἡ ἐν αὐταῖς ἱλὺς ἀναμιχθεῖσα μὲ

ἀποτελέσματα ἐγένοντο γινώστα πρὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐν τῷ ἁγ. Στεφάνῳ—ὅπως ἴδῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὸν ἀργυροσκεπῆ κορυφὴν ἔχοντα Ἀθῶν; Ἐκείνον τὸν ἰθάμ-ῶσε τὸ πολυποικίλον τοῦ ακρυσταλλωμένου Ἀθῶνος, ἐξήλωσε τὴν ὄλας τὰς ὥρας τοῦ ἔτους φέρουσαν στολήν του καὶ τὰ βρόντηξε ὅλα κάτω, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἰστάμενος πρὸ αὐτοῦ ἔλεγεν: «Αἶ, γέρω μου, καλεῖσαι Ἀθῶν, ἐπάταξας ἄλλοτε τὴν κεφαλὴν τοῦ Μεγάλου βασιλέως, ὅστις 1000 καὶ πλέον φάλαιναι ἠθέλησε νὰ διέλθωσιν ὑπεροπτικῶς πρὸ σοῦ τοῦ λέοντος. Ἄλλ' ἦσο λέων καὶ τὰς ἐσπάραιξες. Καὶ βεβαίως ἀφοῦ δὲν ἤξευρε τίνα ὅλα εἶδε νὰ μεταχειρισθῇ καὶ ποῦ νὰ κτυπήσῃ. Ἴδὲ ὁμως ἐμὲ τὸν ἄπλοῦν Ἰγνατιέφ παρατήρησον τὸ ἀργυροχουσοστρόγγυλον τοῦτο ὄπλον, τὸ ἐπ' αὐτοῦ δικέφαλον φέρον ἄετόν. Γινώριζε ὅτι ἔχει τὴν ἐνέργειαν τοῦ καθρέπτου τοῦ Ἀρχιμίδους, δι' οὗ μακρόθεν κατακαίετο ὁ ἐχθρικός στόλος. Αἶ, δι' αὐτοῦ κτυπῶ ἄλλαχού, λ. χ. εἰς τὸ Βυζάντιον καὶ ἐξ ἀντανακλάσεως, σοῦ πέρω τὸ κεφάλι καὶ ἀπὸ λέοντα σὲ καθιστῶ θάνα. Τὸ εἶπε καὶ μόνον ἴσως οἱ κυβερνῆται τῆς Ἑλλάδος ἀγνοοῦσιν ὅτι τὸ ἔπραξε. Καὶ τώρα ὁ κατατομηθεὶς Ἀθῶν, θῶς καταστάς, ἀδυνατεῖ μόνος νὰ παλίσῃ κατὰ τῶν εἰς τὰς σάρκας του ἐμπιξαστῶν τοῦς δεξι; θυγᾶς των πειναλέων ἀρκτων. Ἐχει ἀνάγκην ἀρωγῶν μόνον οἱ θῶες-καλόγηροι δὲν ἔχουσι ἀνάγκην ἄλλων βοηθῶν προκειμένου νὰ κενώσωσι τὰ κενὰ ἄλλως βαλάντια τῶν διαφόρων κοινοτήτων. Πρὸ πολλῶν δηλονότι ἐτῶν συνωμολογήθησαν δάνεια, ἅτινα ἔνεκα τῶν τόκων καὶ τῆς πολυχρονιότητος κατέστησαν τοσαῦτα, ὥστε διὰ νὰ τὰ πληρώσῃ κοινότης τις δέον νὰ πωληθῇ. Ἀρπάξουσι λοιπὸν τοὺς δυστυχεῖς χωρικοὺς οἱ θῶες καλόγηροι ἀπὸ τ' αὐτὶ καὶ τοὺς παραδίδουσιν εἰς τοὺς λύκους—κατῆδες, καὶ ἐπειτα τρῶν τὰ τσιακάλλα ὅτι περισσεύει ἀπ' τὸ λύκο!... Ἐμπρός, κκ. ἀρμόδιοι, ἀντικαταστήσατε, πρὸς θεοῦ, τοὺς ἀνδρας τοῦ Λόγου, δι' ἀνδρῶν τῶν

φουσκὴν μεταφερθεῖσαν ἐκεῖ μὲ μεγάλα ἐξῆδα, ὑπῆρξε τὸ θαυμάσιον τῆς εὐφορίας ἔδαρος, ἐφ' οὗ ἀνεπτύχθησαν τὰ τόσον καρποφόρα δένδρα, τὰ ὁποῖα καὶ σήμερον ἀκόμη ἀποτελοῦσιν ἐν ἐκ τῶν θαυμάτων τοῦ Πόντ-Ἀβέσν. Ὑπάρχουσι ἀπιδιαῖς καὶ ροδακινιαῖς διακοσιῶν καὶ πλέον ἐτῶν, αἱ ὁποῖαι πρᾶγουν καρποὺς μοναδικούς ἐν ὅλῃ τῇ χώρᾳ. Αἱ πλατεῖαι αὐταὶ τάφροι, τῶν ὁποίων τὰ τεῖχη χρῆσιμεύουσιν ὡς στηρίγματα τῶν δένδρων, ἰμοιάζουσι πρὸς ἀποθήκας, εἰς τὰς ὁποίας ὁ ἥλιος ἀποθηκεύει τὰς ζωοποιούς ἀκτῖνας του· αἱ τάφροι αὐταὶ ἔχουσι τὴν θερμότητα θερμοκρηπίου. Καὶ ὁ παγερός ἀνεμὸς τοῦ χειμῶνος δὲν ἔμπορει νὰ εἰσδύσῃ ἐκεῖ καὶ νὰ καύσῃ τὰ δένδρα.

Τὸ φρούριον κεῖται ἐπὶ τινος λόφου ἐκ μελαχροινῶν ἀμμολίθων, ὅστις τὸ ὑψώνει καὶ τοῦ δίδει ἀπαράμιλλον κομψότητα, ἀλλὰ εἶναι κατάμαυρον καὶ σκυθρωπὸν. Αἱ μεγάλαί ἐν σχιστολίθων στέγαι του διαγράφονται πενθίμως ἐν τῷ κενῷ. Ἀφοῦ ὁ Φίλιππος ἀπεφάτισε νὰ κατοικήσῃ τὴν πῆρξεν ἡ Βριγίττα, ὀμογάλακτος ἀδελφῆ τῆς Σουσάννας, ἣ τις, ἂν καὶ μικρᾶς ἡλικίας χάρις εἰς εὐτυχῆ πρωιμότητα ἀναπτύξεως ἐκπληροῖ πολὺ καλὰ τὰ χρέη ἐπιστατίας, τὸ φρούριον θὰ εἶχεν ὄψιν ἀκατοικήτου οἴκιος.

Ἄλλ' ἡ ἐνεργητικὴ κόρη, ἐνθαρρύνουσα διὰ τοῦ ζήλου της τοὺς τρεῖς ὑπηρέτας τοὺς ὁποίους ἔχει ὑπὸ τὰς διατα-

έργων. Είς τὰ κινδυνεύοντα μέρη ἄνδρας τῶν ἐργῶν, καὶ οὐχὶ τοῦ λόγου θέλει τις.

Γνωρίζετε ἤδη, κ. Γαβριηλίδη, καὶ τὸν ἐκρηγέντα σφοδρὸν καὶ ἀχαρὶ πόλεμον μεταξύ μητροπολιτῶν, παναγιωτάτων καλουμένων, ἐφορείας, συλλόγου καὶ λαοῦ. Τινὲς λέγουσιν ὅτι μάχεται τὸ δίκαιον κατὰ τῆς αὐθαιρεσίας, ὁ περιφρονούμενος καὶ ποδοπατούμενος λαὸς κατὰ τοῦ δεσποτισμοῦ καὶ τοῦ Κοτζαμπασισμοῦ. Ἴσως ἐν μέρει τοῦτο εἶναι ἀληθές· ἐπιτρέψατέ μοι ὅμως κ. Βλάσιε, νὰ σὰς εἶπω ὅ,τι καὶ σεῖς, νομίζω, γνωρίζετε, ὅτι δὲν μάχεται κυρίως ὁ λαὸς κατὰ τοῦ κοτζαμπασισμοῦ, ἀλλὰ τὰ προσωπικὰ πάθη δύο οἴκων τῆς Θεσσαλονίκης, οὔτινες εἶναι καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν δύο ἀντιθέτων μερίδων. Καὶ τίνα τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐνεκα ἀτομικῶν παθῶν ἐκραγείσης ταύτης κοινῆς διαμάχης; Ὅτι ἐνοπλος στρατιωτικὴ δύναμις κλείει διὰ τῆς λόγῃς τὴν εἰσοδὸν εἰς τὴν ὄρῳσαν πρὸς μίθῃσιν νεολαίαν, τὸ μέλλον τῆς πατρίδος, καὶ καρφώνει τὰς εἰσοδούς τοῦ γυμνασίου, ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῇ τὸν ἀνεψιὸν τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου καὶ τὸν καθάστῃν του! Καὶ νομίζετε ὅτι μόνον ἐντὸς τῆς Θεσσαλονίκης περιορίζεται ὁ πόλεμος τῶν ἀντιθέτων φατριῶν; Ἀπατάσθε. Πῶς δέ τις τῆς ἀπάτης ταύτης ἐξάγεται; Εὐκολώτατα· ἀρκεῖ νὰ κηθῆσθαι εἰς τι καφενεῖον ὑπὸ Θεσσαλονικῶν συγχάζομενον. Κἀθησθε λ. γ. εἰς τι κατὰ τὴν Νεάπολιν καφενεῖον μετ' ἄλλων Μακεδόνων μετὰ τῶν εὐρίσκοντα καὶ Θεσσαλονικεῖς. Τοῦς ἀκούετε ὀμιλοῦσι περὶ ἀνέμων καὶ ὑδάτων· μὴ ἀνησυχεῖτε, μετ' οὐ πολὺ ἄρχεται συζήτησις περὶ τῶν ἐν Θεσσαλονικίᾳ συμβαινόντων, τῶν κοινοτικῶν λεγομένων. Οἱ μὲν σφόδρα ἐπιτίθενται κατὰ τῶν δέ· ἕκαστος ἔχει πρόχειρον μομφὴν τινα κατὰ τῆς ἀντιθέτου φατρίας ἢ ἀποδῶσθαι. Ἀκούετε καὶ σιωπᾶτε, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἂν δὲν εἴσθε Μακεδῶν, εἴσθε Ἕλληνας, πονεῖτε τὴν ταλαιπωρουμένην Μακεδονίαν καὶ πα-

ρχαίοντες, χιλίους ἄλλους λόγους καταδεικνύοντας τὸ ἀδικεῖν καὶ ἐπιβλαβὲς τῶν ἐρίδων τῶν, ρίπτετε κατὰ πρόσωπον τῶν συζητούντων τὴν ἐξῆς ἐρώτησιν: Δὲν μοῦ λέγετε σὰς παρακαλῶ, κύριοι, Θεσσαλονικεῖς, ὑπῆρξε ποτὲ ἐποχὴ, καθ' ἣν ἡ κεφαλὴ ἐνὸς γκαμοῦ ἤξιζεν ὅσον μίαν κολοκύνθην; Ναι. Καὶ ὅμως, κύριοι, οἱ πατέρες ἡμῶν ἐντελῶς ἀγράμματοι, διερχόμενοι χρόνους βαρυντάτους δουλείας καὶ ζῶντες ὑπὸ τὸ γαταγάγιον τοῦ γενιτσάρου, οὐδέποτε ἐδωσαν ἀφορμὴν εἰς τὸ νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ τῶν καταστήματα ἢ τουρκικὴ κυβέρνησις. Καὶ σεῖς σήμερον κατὰ τὸ 1883 εὐρίσκόμενοι εἰς τὴν ὄλως ἀντίθετον ἐκείνων κατὰστασιν, ἐπιτρέπετε, τί λέγω; ἐν μέσῳ Θεσπυρίᾳ νὰ θέσῃ τὸν πόδα τοῦ ἐντὸς τοῦ γυμνασίου τούρκου στρατιώτης καὶ νὰ προτείνῃ λόγῃν κατὰ τῶν τέκνων σας, κατὰ τῶν τέκνων τῶν ἀδελφῶν σας, θελόντων νὰ εἰσελθῶσιν, ἐνφ' πλησίον αὐτῶν βουλγαροπαιδὲς σαρκαστικῶς γελώντες πορεύονται εἰς τὸ ἀκμάζον διδασκαλεῖον τῶν, καὶ διδεδετο το δικαίωμα ἀπο τοῦ νῦν εἰς τὴν τουρκικὴν κυβέρνησιν καὶ διὰ τὸ παραμικρὸν νὰ καταπατῆ καὶ τὰ μόνον δικαιώματα τὰ ὅποια μέχρι σήμερον διετηρήθησαν ἄθικτα».

Μακεδῶν

ΑΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝ/ΠΟΛΕΩΣ ΕΙΣ ΣΟΦΙΑΝ
Σοφία τῇ 31ῃ Αὐγούστου 1883.

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Χθὲς ἐπανῆλθον πρωϊαίτατα ἀπὸ τὰς ποιητικὰς ὄχθας τοῦ Βοσπόρου συνοδουόμενος ὑπὸ γλυκυτάτων ἀναμνήσεων, τρυφερωτάτων ὄνειροπολημάτων, φαντασιωδῶν βεβησμένων καὶ ἀνερχομένην τὰς τραχείας ἀνωφορείας τοῦ Αἴμου ὅπως καὶ πάλιν ῥιφθῶ εἰς τὰς πεζὰς ἐμπορικὰς ἀσχολίας, ἃς το-

γὰς τῆς, ἔχει δύο φοραῖς τὸν μῆνα γενικὴν καθαρῶτητα καὶ διατηρεῖ εἰς καλὴν κατὰστασιν τὰ ἐπιπλα τῆς ἐποχῆς Λουδοβίκου τοῦ ΙΔ', τὰ ὅποια στολίζουν τὰ δωμάτια τῆς ὑποδοχῆς.

Ὅταν ἡ Βριγίττα ἀνοίγει τὰ παραθυρόφυλλα τῆς μεγάλης αἰθούσης, καὶ τὸ φῶς εἰσέρχόμενον εἰς κύματα ἐντὸς τῶν μεγάλων καὶ ὑψηλῶν δωματίων φωτίζει αὐτὰ, νομίζει τις ὅτι ἀνοίγεται ἡ αὐλαία θεάτρον, ἀφίνουσα νὰ φαίνεται ἡ θαυμασία καὶ πολυτελεστάτη διακόσμησις. Ἐπὶ τῶν τοίχων, αἱ ὠραιότεραι ταπετσαρίαι τῶν Γοβελίνων δεικνύουν ὅλην τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀλεξάνδρου. Καὶ τὸ βελούδον τῆς Γενεύης, διὰ τοῦ ὁποίου εἶναι ἐπιστρωμένα τὰ καθίσματα λάμπει ὑπὸ τὰς τόσας τοῦ ἡλίου ἀκτῖνας, μεταξὺ τῶν ἐξ ὀλοχρύσου ξύλου πλαισίων, δι' ὧν περιβάλλεται. Τὰ μεγάλα βενετικὰ κάτοπτρα ἀντανάκλωσι δι' ὀλίγας στιγμὰς ἐπὶ τῶν λεῖων ἐπιφανειῶν τῶν, τὰ λουλούδια τοῦ κηπαρίου, τὰ ἰδιότροπα ἀνατινάγματα τοῦ ἀναβρύοντος ὑδάτος, παρασυρομένου ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, καὶ μίαν γωνίαν τοῦ οὐρανοῦ. Ἡ Βριγίττα, ζωηρὰ καὶ δραστηρίᾳ ἀρχίζει μὲ τὸ σάρωθρον καὶ τὸν σπόγγον ἀνὰ χεῖρας τὸν καθαρισμὸν, ἀφοῦ δὲ τελειώσῃ ἐπανακλείει τὰ παραθυρόφυλλα καὶ ὁ καλλιτεχνικὸς τοῦ φρουρίου πλοῦτος βυθίζεται ἐκ νέου εἰς ψηλαφῆτόν σκοτὸς.

Ἐν τῇ κατοικημένῃ πλευρᾷ ὁ Φίλιππος εἶχε κρατήσῃ διὰ τὸν ἑαυτὸν του ἐν μέγα γραφεῖον, περικυκλούμενον ἀπὸ βιβλιοθήκας μὲ ὑψηλὰ ράφια, εἰς τὰ ὅποια μόνον διὰ κλί-

μακος μπορεῖ νὰ φθάσῃ κανεὶς. Ἐν τῷ μέσῳ μεγάλην τραπεζάν, ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶνε διεσπαρμένα ἔγγραφα ἐν ἀτάξια φαινομενικῇ μᾶλλον παρὰ πραγματικῇ. Ὁραῖον ὄρειχάλκινον καλαμᾶρι κοσμούμενον μὲ δύο φουσκομαγούλους ἔρωτας, οἱ ὅποιοι μαλώνουν. Ὁ νικητὴς ξεκαρδίζομενος ἀπὸ τὰ γέλοια χώνει διὰ τῆς βίας εἰς τὸ στόμα τοῦ ἄλλου μίαν ρῶγα σταφυλίου. Ἐπὶ τῆς ἐστίας ὠραιότατον ἐκκρεμὲς ἐξ ἐβένου περιτριγυρισμένον ἀπὸ χαλκόν. Παραπλευρῶς τοῦ γραφεῖου ἡ τραπέζα ἐπιπλωμένη μὲ ἀργαῖα ἐπιπλα ἐκ γλυπτοῦ ἀνακαρδίου. Ἐπὶ τῆς ὀψοθήκης βραχίτιμα ἀργυρᾶ σκεύη, τὰ ὅποια δὲν μεταχειρίζονται ποτέ. Πλησίον τῆς τραπέζης μικρὰ αἰθουσα ἐπιπλωμένη μὲ πολλὴν χάριν καὶ κατὰ τὸν τελευταῖον συρμὸν. Ἐν ἐκκρεμῆς καὶ πυρωστιαῖς ἐκ κογγυλίων. Ἐνα τραπέζακι ἐκ μωσαϊκοῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡμιτελὲς κέντημα φαίνεται ὅτι περιμένει τὴν ἐπάνοδον τῆς Σουσάνας. Ἐντὸς δύο χρυσῶν πλαισίων αἱ εἰκόνες τοῦ κυρίου καὶ τῆς κυρίας Δερβιά, μετρίως ἐπιτυχημένα.

Εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα δύο μεγάλα δωμάτια συγχωνοῦντα μεταξύ τῶν διὰ τοῦ κομμωτηρίου τῶν, τὸ ἐν τοῦ Φιλίππου καὶ τὸ ἄλλο τῆς Σουσάνης. Τὸ ἐν σκοτεινόν καὶ σοβαρὸν, ἐπιπλωμένον μὲ ἐπιπλα ἐκ μαύρου ξύλου καὶ βελούδου χρώματος ἀβάνας, ὡς μόνον δὲ στολισμὸν ἔχον πανοπλίαν νεωτέρων ὅπλων, ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁποίας διακρίνεται στρατιωτικὴ καραβάνα τρυπημένη ἀπὸ τρεῖς σφαῖρας, ἀνάμνησις τοῦ Πόντ-Νογέλ.

σοῦτον σπανίως διακόπτουσι αἱ εὐχάριστοι στιγμαί, τὰς ὁποίας ἀναλίσκω εἰς τὰς ἀτέχνους ταύτας ἀνταποκρίσεις.

Ἄφῃκα τὸν Βοσπορον ἀστράπτουσα ὑπὸ τὴν αἴγλην τῶν μυρίων φῶτων τῆς φωταψίας ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ βασιλεύοντος διαδόχου τοῦ πορθητοῦ τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων. Τὴν καρδίαν εἶχον διαθέτῃ μυρίων αἰσθημάτων, ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μου ἐποίησα φίλτατε, Βλάσιε, ἀνάβασιν ἐπὶ τοῦ Τζάμλιτζε, ὅπως ἐκείθεν θεαθῶ τὸ ἱερόν παλλάδιον τῶν ἐλπίδων καὶ πόθων μας. Σὺ κατόκησας εἰς τὴν ἱεράν τῶν Κωνσταντίνων πόλιν· εὐρέθης ὅμως ποτὲ περὶ ὧραν προκωρημένην τῆς νυκτὸς, ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐκείνου θεώμενος αὐτὴν κατὰφροντῃ, μωρίας ἐκαπέμπουσα μαρμαρυγὰς εἰς τὰ ὕδατα τῶν τριῶν τῆς θαλασσῶν — τοῦ Βοσπόρου, τοῦ Κερατείου, τῆς Προποντιδῆς; Ἡτένισες πρὸς αὐτὴν ἀνάπλεων ζωῆς καὶ κινήσεως ἐπὶ μεγάλη ἑορτῇ μὲ τὸν ἀντανάκλωντα τὰς φλόγας τῆς οὐρανὸν καὶ τὸ ἀναπαριστῶν τὴν λάμπην τῆς πέλαγος; Ἐσκήρτησεν ἡ καρδία σου ὑπὸ τὰς συγκινήσεις, ἃς ἐγείρει πάντοτε καὶ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ μᾶλλον ἀναισθητοῦ υἱοῦ τῆς Ἑλλάδος ἡ μαγευτικὴ ἐκείνη, ἡ ὑπερβαίνουσα πάντων φαντασιωδῶ ἀντίληψιν, πᾶν μυθικὸν δημιουργημά, ἐξαισιωτάτη ἀποψις; — Ἄν εὐρέθης εἰς τοιαύτην περίστασιν, ἂν καὶ ἄλλας ἀφορμὰς μὴ εἶχες, ἂν καὶ πρὸς χαρμυσοῦνους ἀκόμη εὐκαιρίας ἔδαινες, ἂν τὴν καρδίαν σου μὴ ἔθιγον πατριωτικαὶ πλήξεις, πατριωτικοὶ πόθοι. Πάλιν χάριν ἐκείνων, οἵτινες πλέον ἀναισθητοὶ θά ἦσαν, ἤθελες αἰσθανθῆ πολὺ, ἤθελες κλαῦσαι πολὺ, πολὺ θὰ ἔπασγες.

Μὴ τὴν καρδίαν οὕτω πιεζομένην ἀφῃκα τὸ Βυζάντιον φερβόμενος ὑπὸ τῆς ἀτμομηχανῆς τοῦ σιδηροδρόμου.

Εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Ἀδριανουπόλεως, κατὰ τὴν πρῶτην τῆς ὁδοπορίας μου νυκτερινὴν ἀνάπαυλαν, ἤρχισα νὰ συνέρχωμαι προσεπάθησα νὰ ἐξορίσω τῆς τεταραγμένης κεφαλῆς μου τὰς θλιβεράς μου σκέψεις καὶ νὰ σκεθῶ ὠρμῶς τὰς πολλὰς ὑποθέσεις κατόπιν ὧν ἔτρεχον. Ὁραῖον νὰ πείσω ἑμαυτὸν καὶ ἀφιέμενος τὸν ἰδανικὸν νὰ σκεθῶ τὸν πραγματικὸν βίον. Ἐν καλὸν γέφυμα ἔφερε τὸν ὑλικὸν ἀνθρώπων εἰς τὰ πραγματικώτερα.

Ὁ σταθμὸς τοῦ σιδηροδρόμου ἀπέχει ἡμίσειαν ὥραν τῆς Ἀδριανουπόλεως· ἡμεῖς δὲ καταλύσαμεν εἰς τὸ παρὰ τὸν σταθμὸν ξενοδοχεῖον. Ἀπληδνηκῶς ἀπὸ τοῦ κόπου τῆς περιοδείας μου τῆς προτεραιᾶς δὲν ἔσχον τὴν δύναμιν καὶ τὴν θέλησιν νὰ ἐπισκεθῶ τὴν πόλιν· τὴν δ' ἐπαύριον εὐρέθην καὶ αὖθις καθ' ὁδόν. Οἱ σταθμοὶ διεδέχοντο ἀλλήλους ταχέως καὶ δὲν ἐβραδύνουσαν ὀλίγον πρὸ μεσημερίας νὰ εὐρεθῶμεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας.

Παρατήρησα ἀναχωρῶν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι ἐπὶ μικρὸν μόνον ἐκτείνεται ἡ περὶ αὐτῆς φωταῖα κατόπιν νομίζει τις ὅτι διερχεται ἡρμιωμένην χώραν — τὸ ἐπακολούθημα, ἡ οἰκτρὰ συνέπεια τῆς τυραννίας καὶ τοῦ δεσποτισμοῦ. Ἀπατρόπαιον λείψανον παρελθόντων χρόνων, εἰς τὴν ἐρήμιωσιν ταύτην, ἀνεφώνησα, ἐγκατοπιρίζεται ἡ εἰδέχθειά σου! . . .

Ἄλλ' ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ τὰ πάντα ἀρχονται μεταβαλλόμενα, — σχεδὸν δύναμαι νὰ εἶπω ἡ εὐεργέτης ἐπιρροὴ φαίνεται ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἐξόδου ἐξ Ἀδριανουπόλεως. Θιμωνία ἐνεψῆθεν, δέματα σίτου ἐκείθεν, φύσις ζωηρὰ καὶ ἐμφυγὸς χαίρετὰ τὸν ὁδοπόρον, οὐτινος, καὶ τοῦ μᾶλλον περιπαλγῶς ἡ καρδία αἰσθάνεται ἀναψυχὴν καὶ ἀνακούφισιν. Εἰς τοὺς σταθμοὺς ἐβλέπομεν τὰς ἀλιθῶς χαριέσσας χωρικὰς, Ἑλληνίδας καὶ Βουλγαρίδας, ραπτούσας τοὺς σάκκους τῶν σίτων, οὓς παρεσκευάζον διὰ τὴν μέλλουσαν νὰ κατέλθῃ ἀμαζοστοιχίαν. Ἐχαιρετίζαμεν τὰς ἀφελεῖς ἐκείνας κόρας καὶ

μετ' εὐχαριστήσεως πολλῆς ἐδέχθην τὸ ὕδωρ, ὅπερ μοι προσέφερε χαριέσσα τις ξυνοπλάκαμος καὶ βοώπις τῆς Θεσπυρίας Ἀθηνᾶ. Ἡμῖν εὐτυχῆς διὰ τὸ μερδίωμα καὶ τὸ βλέμμα μεθ' ὧν μὲ ἀνώδευσε κύπτοντα ἀπὸ τῆς θυρίδος τῆς ἀμάξης ἔως οὐ καὶ ἐκείνη καὶ ὁ σταθμὸς δὲν ἐφαίνοντο πλέον. Ἰπάρχουν εἰδύλλια, εἶπον κατ' ἑμαυτὸν, παρὰ τὴν ἀτμομηχανὴν καὶ ὑπὸ τὸ ἐκ καννάβιος ὑποκάμισον πάλαι ἐνίοτε εὐσυγκίνητος καρδία!

Ὁ σταθμὸς Φιλιππουπόλεως εἶνε κομψὸς καὶ γραφικὸς.

Εἰς τὸ βάθος οὕτως εἶπεῖς τῆς εἰκόνος διαγράφεται ἡ εἰκοσάλεπτον ἀπέχουσα πόλις, ἡ ὑπερκεινταὶ οἱ χθαμαλοὶ λόφοι, ἐφ' οὓς ποτε τὴν ἀκρόπολιν του εἶχεν οἰκοδομήσει ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμύνου του Στρατιώτου τῆς ἔθνοφρουρᾶς, καὶ ἀστυνόμοι, καὶ περίεργοι, καὶ ἐπιβάται, καὶ ἀποβάται, καὶ διευθυντῆς καὶ ὑπάλληλοι σταθμοῦ καὶ ἀμαζοστοιχίας, καὶ ἀμαζιηλάται, καὶ χωρικοὶ, καὶ πάσης ἐθνικότητος καὶ πάσης τάξεως συμφοράματα δίδουσι ζωὴν εἰς τὸν τελευταῖον τοῦτον μέγαν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου. Μετ' ὀλίγον ἐξεκινῶμεν διὰ Παζαρτζίκιον, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ σταθμεύσω ἐπὶ τινὰς ἡμέρας· καὶ ὅπου ἐβραδα νυκτὸς ἤδη.

Εἰς Παζαρτζίκιον ὑπάρχει σχολεῖον καὶ κλῆρος τῆς κοινότητός μας — κλῆρος καὶ σχολεῖον, ὅπερ μετὰ πολλῆς φειδῆς καὶ μετὰ πολλοῦ κόπου ὠκοδομήθησαν. Τὴν σχολὴν ταύτην πρὸ δύο μηνῶν εἶχον ἐπισκεθῆ πορευεθεὶς μάλιστα εἰς τὰς ἐξετάσεις. Ἄλλ' ἂν ἐν ἑλληνικαῖς ἀδιαφιλονεικῆτως χόραις κατακρίνωμεν τὴν κακὴν διδασκαλίαν, πόσον μᾶλλον πρέπει νὰ κατακρίνωμεν ταύτην ἐκεῖ ὅπου ἔχομεν συναγωνισμὸν — καὶ συναγωνισμὸν σπουδαῖον; Πταίουσιν ἄρα οἱ καίτοι καὶ Παζαρτζίκιον ἢ ἀλλαγῶν τοῦ εὐρηταὶ τὸ σφαλερὸν τῆς θέσεως; Δὲν δύναμαι κατ' αὐτῶν νὰ εἶπω τι. Ἡ ἀδυναμία εἶνε ὄλων μας, διότι ὅλοι πταίομεν, ἂν κατ' ἐκάστην ἀραιοῦνται αἱ φάλαγγες τῶν πιστῶν εἰς τὰ πάτρια ἀνὰ πάσης τὰς χόρας, ἃς μᾶς διαφιλονικεῖ ὁ σλαβισμὸς. Τὸ σφάλμα εἶνε εἰς ἐκείνους, οἵτινες πανταχοῦ νομίζουσιν ὅτι ὁ ἐλέφας εἶνε ψύλλος μόνον. — Τὸ Παζαρτζίκιον ἐφέτος ἀφίσι φωνὴν ἄλλους, διότι ἀθύνεται νὰ διατηρήσῃ τὸ σχολεῖόν του, νὰ πληρώσῃ τοὺς διδασκάλους καὶ ψυχὰι μόλις φωτισθεῖσαι καὶ αὖθις σκοτίζονται.

Ἀνεχώρησα τὴν ἐσπέραν τῆς 29 καὶ διήλθον τὸν σχετικῶς ταπεινὸν τῆς Ρωμυλίας Αἴμαν ἐν ὥρᾳ νυκτός. Αἱ ὁδοὶ εἶνε ἀσφαλτεῖς· δὲν ἔχομεν εὐτυχῶς τοὺς Τάκους καὶ Νίκους μας, καίτοι ἐν ὥρᾳ χειμῶνος ἔχομεν τοὺς λύκους μας. Εἶνε καλὴ ἡ ἀμαξήτοξ καὶ μάλιστα ἡ τῆς Ρωμυλίας, ἣν περιποιοῦνται συνεχῶς αἱ ἀρχαί. Μετὰ δρόμον ἐννεὰ περίπου ὥρων εὐρέθην περὶ τὴν δευτέραν προεινῆ ὥραν ἐν Ἰχτυμῶν, τὸ τελευταῖον παρὰ τὰ σύνορα ρωμυλικῶν χωρίων, ὅπερ κατόπιν ἀλλαγῆς τῶν ἵππων καὶ λήψεως ὀλίγης τροφῆς ἀφῃκα διαμείνας ἐν αὐτῷ μίαν περίπου ὥραν ὅπως μετὰ πολλοῦ κύπου ἐπιτύχῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τελωνειακῶν τινῶν διατυπώσεων.

Ἐξ Ἰχτυμῶν δτηυθῆνθημεν εἰς τὸ χωρίον Βακαρέλιον, τὸ πρῶτον ἐπὶ τοῦ βουλγαρικοῦ ἐδάφους χωρίον. Καὶ ἐνταῦθα μικρὸν ἐστάθμευσα χάριν τοῦ τελωνεῖου καὶ ὅπως λάθω ὀλίγην τινὰ τροφήν· ἀλλ' ἐπιον ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ἰδικοῦ μου ποτηρίου καὶ ἐγεύθην ἐκ τῶν ἰδίων μου προμηθειῶν, διότι ἡ λύπη τῆς διαφθορᾶς ἐνεκολάφθη βαθεῖα εἰς τὰς χαριέσσας θυγατέρας τοῦ παρὰ τὰ σύνορα χωρίου τούτου. Ἐνεψῆθεν διήλθον κεκοπιαικότες στρατιῶται, μαχηταὶ ἀπληδισμένοι, ὄραιοι καὶ πειστικοὶ ἀξιωματικοὶ, χάρις εἰς τὸ κομψὸν ἐξωτερικὸν τῶν ὁποίων πολλὰς μητέρας εἶδε τὸ Βακαρέλιον καὶ

πολλοί παρθένοι του απέβησαν γυναίκες. Ἀπιστεῖτε εἰς τοὺς ὑγροὺς ἐκείνους μέλανας ὀφθαλμοὺς, εἰς τὰς δροσεράς παρειάς, εἰς τὰ ροδόχροα χεῖλη, εἰς τὰ εὐλύγιστα ἀναστήματα, τὰς ποιητικὰς τῶν περιβολῶν! ὑπαισέδυσεν εἰς αὐτὰ ἡ διαφθορά καὶ ὑπετύπωσεν ἀνεξαλείπτους τὰς οἰκτρὰς συνεπείας τῶν. Κόραι τῶν Βακαρελίων, ἐπὶ μικρὸν μόνον σᾶς εἶδον καὶ ἠδυνήθησαν νὰ κρατήσω τὴν καρδίαν ἀσυγκίνητον. Εἶνε ἀρὰ ἐπίσης εὐτυχεῖς πάντες οἱ παροῦνται; . . .

Καὶ μετὰ μικρὸν εὐρέθησαν αὖθις ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ταχὺ πορευόμενος εἰς Σοφίαν.

(Ἐπεταὶ τὸ τέλος)

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Δωμ.ιδύτης Γαμβρός. Ἡ λωποδυσία δὲν ἔλαβε χώραν οὔτε εἰς τὴν Ἀμερικὴν οὔτε καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀλλ' ἐν τῇ ἡσύχῳ καὶ ἐρημικῇ πόλει, ἥτις ἄλλοτε ἀπάστραπτεν ἐκ χρυσοῦ καὶ ἠκτινοβολεῖ ἀπὸ εὐμορφιάς, τῶρα δὲ λούεται καὶ συγκυλίεται ἐντὸς ἀτελευτήτων νεφῶν σκόνης τῇ Κορίνθῳ λέγομεν. Παρουσιάσθη δὴλ. ἐκεῖ γέρον τις τὸν ὁμογενῆ ἐπαγγελλόμενος, ὅστις ἐζήτηε νόμῳ διὰ τὸν ἀνεψιὸν του, τὸν καὶ μόνον κληρονόμον του. Ἐμπορὸς τις συλληφθεὶς εἰς τὰ ἐπίχρυσα δύκτια τοῦ ὁμογενοῦς, ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ τὴν θυγατέρα του μαζῇ μὲ 10,000 χιλιάδας φράγκων τυπικῆ προῖκα, ὡς τοῦ ἔλεγεν ὁ γέρον συμπέθερος, ὡς καὶ ὁ νέος γαμβρός του. Τὴν ἐπισύσαν τοῦ γάμου τὸ νεαρὸν μὲν ζεῦγος διευθύνθη πρὸς τὴν Ἰταλίαν, ὁ δὲ γεροθεὸς ἀλλοῦ, ἔχων τὴν νομισματοθήκην του φουσκωμένην ἀπὸ 5 χιλ. δραχμῶν.

Μετὰ τινὰ καιρὸν ὁ Κορίνθιος πενθερὸς ἀρχίζει νὰ λαμβάνῃ ἐπιστολάς ἀπὸ τὸν γαμβρόν του, ἐν αἷς οὗτος μὲ γλαφυρότητα καλάμου περιέγραψε τὰς καλλονὰς τῆς ἐν Βρεντησίῳ ἐπαύλειός του καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ χαριτωμένου βίου των, ὑπὸ τὰς μελιχρῶσους σκιαυγείας τῆς σελήνης τοῦ μέλιτος. Ἀργότερα ὅμως ἀφίπων τὴν ποιήσιν κατὰ μέρος γράφει εἰς αὐτὸν ὅτι ἔχει ἐν πλοίῳ φορτωμένον μὲ ζυλεῖαν ἀξίας 70,000 χιλιάδων φράγκων, ἡ ὁποία ἔμπορεύσε νὰ πωληθῇ ἐν Κορίνθῳ μὲ πολλὰς ἐλπίδας ἀφθόνων κερδῶν, καὶ ὁ πενθερὸς θαμβούμενος ἐξ ἀκτινοβολουσῶν ἐλπίδων τρέχει, συνεταιρίζεται μετ' ἄλλων καὶ στέλλει εἰς τὸν γαμβρόν του ὡς ἀρραβῶνα τῆς ἐπιχειρήσεως 10,000. Καιρὸς πολὺς παρέρχεται καὶ οὐκ ἦν φωνή, οὐκ ἦν ἀκρόασις ἐκ μέρους τοῦ πυργοδεσπότη γαμβροῦ, ὁ πενθερὸς ἀναγκάζεται νὰ πάῃ εἰς Βρεντησίον, ὅπου ἀντὶ ὠραίας ἐπαύλειος καὶ ροδοπαρείων κόρης καὶ ζυλειοφορτωτοῦ γαμβροῦ, εὐρίσκει ἄθλιον πανδοχεῖον ἐν ᾧ ἐγκαταλειμμένη καὶ ἐγκυμονοῦσα καὶ πεινώσα εὐρίσκεται ἡ θυγάτηρ του. Καὶ τὴν παραλαμβάνει καὶ . . . ἐτελειώσαμεν.

Παράσημα εἰς τοῦ Βουγᾶ. Μετ' ὀλίγον δὲν θὰ ἔχετε πλέον ἀνάγκην νὰ τρέχετε τὰς κλίμακας τῶν ὑπουργείων καὶ νὰ ἐνοχλῆτε ὑπουργικὸς βουλευτὰς καὶ νὰ κυτᾶτε φίλους κανενὸς πρέσβειος διὰ νὰ λάβετε ἐν παράσημον. Ἀρκεῖ νὰ μεταβῆτε εἰς τὸν κ. Βουγᾶν ἢ εἰς τὸν κ. Κοκορόπουλον καὶ νὰ τοὺς ζητήσετε ὅποιονδῆποτε παράσημον θέλετε, καὶ ἐστὲ βέβαιοι ὅτι τὴν ἄλλην ἡμέραν δύνασθε ν' ἀναρτήσετε, αὐταρέσκως ἐπιδεικνυόμενοι, τὸ πολυχρωμον μετάλλιον μὲ τὴν κυανὴν ἢ τὴν ἐρυθρὰν του ταινίαν ἐπὶ τοῦ στήθους σας, ἐὰν ἐννοεῖται οἱ κύριοι οὗτοι μιμηθοῦν ἕνα Γάλλον συναδέλφον των, ὅστις συνέστησεν ἐμ-

πορικόν, ἐν ᾧ πωλοῦνται ἀποκλειστικῶς παράσημα, καὶ ὅστι: ὄριτε καὶ τιμὰς μερικῶν ἐξ αὐτῶν. Καὶ οὕτως, ἀν θέλετε τὸ τῆς δημοκρατίας τοῦ ἀγίου Μαρίνου, θὰ τὸ ἀποκτᾶτε πληρώνοντες 2,500 φράγκα, τὸ τῆς Ἰταβέλλας τῆς Ἰσπανίας 4,500. ἀν τὸ χρυσοῦν τῆς Πορτογαλλίας 3000, ἀν τὸ τοῦ Βαλιθάρ τῆς Βενεζουέλλης 4000, ἀν τὸ τοῦ Μετζιδιὲ 4500 καὶ οὕτω καθεξῆς, καὶ θὰ γίνετε πλέον ὅλοι σας Δεληγιάννηδες, δι' ὃ καὶ ἐκ τῶν προτέρων θερμότητα σᾶς συγκαίρομεν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαβᾶ

Παρίσιος, 5 Ὀκτωβρίου. Ὁ στρατηγὸς Τιβωδὲν παρητήθη.

Βεβαιοῦται ὅτι ἡ ἰσπανικὴ κυβέρνησις θὰ περιορισθῇ ν' ἀπειθῆναι τῇ κυβερνήσει τῆς γαλλικῆς Δημοκρατίας παρατηρήσεις προσωρικὰς περὶ τῶν ἐπακολουθησάντων τὴν εἰς Παρίσιους ἀφίξιν τοῦ βασιλέως τῆς Ἰσπανίας συμβάντων.

Παρίσιος, 5 Ὀκτωβρίου. Τὰ Ἡμερησία Νέα πληροφοροῦνται ὅτι ὁ στρατὸς τοῦ Σωδᾶν κατέλειπε τὸ Λουέμ τῇ 26 Ὀκτωβρίου. Μετὰ τὸν πρῶτον σταθμὸν 300 ἄνδρες ἠσθένησαν. Ἡ ἐκστρατεία προμηνύεται δυσκολωτάτη.

Παρίσιος, 5 Ὀκτωβρίου. Θεωρεῖται ὡς πιθανόν ὅτι ὁ στρατηγὸς Σωπολὲ διορισθῆσεται ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν.

Αἱ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἰσπανίας σχέσεις ἐβελτιώθησαν συνεπείᾳ τῆς παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ.

ΕΛΛΗΝ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ Δ. Η. ΓΟΥΔΗ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δευτέρα ὥραν 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Κορίνθου κατ' ἐβθεῖαν δι' Ἀίγιον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κυλλήνην, Κατάκωλον, Μάραθρον, Πύλον, Κορώνην, Καλάμας, Γύθειον, Λεωνίδιον Σπέτσας, Ἰθράν καὶ Πειραιᾶ.
Δευτέρα » 6 π. μ. Δι' Ἀίγιον, λουτρὰ Μεθώνων Πόρον, Ἰθράν, Σπέτσας, Χέλιον, Ἀστρες, καὶ Νάυπλιον.
Τρίτη » 7 π. μ. Ἀκρίσιον, Ἀλιβερίου, Χαλιδίδα, Ἀμνηλον, Λουτρὰ Λιθιψοῦ, Ἀτάλάντην, Στυλίδα, Ὀρασιῶν, Ἀλμυρὸν καὶ Βόλον.
Παρασκευὴ » 6 π. μ. Ἰθράν, Σπέτσας, Λεωνίδιον, Γύθειον, Καλάμας, Λεωνίον, Πύλον, Μάραθρον, Ἀγ. Κυριακὴν Κατάκωλον, Ζάκυνθον, Κυλλήνην, Πάτρας, Ἀίγιον, Κορίνθον, Καλαμάκιον καὶ Πειραιᾶ.
Παρασκευὴ » 6 π. μ. Διὰ Λαυρίου, Ἀλιβερίου, Χαλιδίδα, λουτρὰ Λιθιψοῦ, Στυλίδα καὶ Βόλον.
Σάββατον » 6 π. μ. Δι' Ἀίγιον, λουτρὰ Μεθώνων Πόρον, Ἰθράν, Σπέτσας, Χέλιον, Νάυπλιον,